

SK

SK

SK

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 13.7.2009
KOM(2009) 362 v konečnom znení

2009/0099 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokiaľ ide o kapitálové požiadavky na obchodnú knihu a na resekuritizácie a preverovanie politik odmeňovania orgánmi dohľadu

SEC(2009) 974 final

SEC(2009) 975 final

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

V júni 2006 sa prijal nový rámec kapitálových požiadaviek, ktorý vychádza zo zrevidovaného medzinárodného kapitálového rámca „Bazilej II“. Je známy ako smernica o kapitálových požiadavkách (ďalej len „SKP“) a pozostáva zo smernice 2006/48/ES o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (prepracované znenie) a smernice 2006/49/ES o kapitálovej primeranosti investičných spoločností a úverových inštitúcií (prepracované znenie).

Všeobecne sa uznáva, že je nutná ďalšia reforma systému regulácie, aby sa odstránili jednak nedostatky regulačného kapitálového rámca, ako aj nedostatky v riadení rizík finančnými inštitúciami, ktoré prispeli k otrasom na svetových finančných trhoch. Komisia v rámci reakcie na finančnú krízu poverila v novembri 2008 skupinu na vysokej úrovni, ktorej predsedal Jacques de Larosière, aby navrhla odporúčania na reformu európskeho finančného dohľadu a regulácie. Tridsaťjeden odporúčaní¹ tejto skupiny predstavovalo komplexný súbor opatrení na nápravu systému regulácie a dohľadu. Pokiaľ ide o štruktúry odmeňovania, v Larosièrovej správe sa odporúča, aby sa stimuly odmeňovania lepšie zosúladiť so záujmami akcionárov a s dlhodobou ziskovosťou, a to takým spôsobom, že štruktúra systémov odmeňovania vo finančnom sektore by sa zakladala na týchto zásadách: prémie by mali odrážať skutočnú výkonnosť, nemali by byť zaručené a ich posudzovanie by malo prebiehať na viacročnom základe, pričom ich vyplácanie by sa malo rozložiť na celý hospodársky cyklus spoločnosti².

V nadväznosti na odporúčania tejto skupiny Komisia vo svojom oznámení „Stimuly na oživenie hospodárstva v Európe“ zo 4. marca 2009³ určenom pre jarné zasadnutie Európskej rady predstavila ambiciózný program reformy finančných služieb. Tento návrh je jedným z viacerých opatrení, ktoré Komisia už prijala s cieľom realizácie uvedeného programu.

V oznámení sa uvádza, že návrh na revíziu SKP, ktorý má Komisia predložiť do júna 2009, by mal:

- obsahovať ustanovenia na posilnenie kapitálových požiadaviek na aktíva, ktoré banky držia v obchodnej knihe na krátkodobý opätovný predaj,
- aktualizovať kapitálové požiadavky na zložené sekuritizácie v bankovej knihe, ako aj v obchodnej knihe a
- umožniť orgánom dohľadu ukladať kapitálové „sankcie“ finančným inštitúciám, u ktorých sa zistí, že ich politiky odmeňovania vytvárajú neprijateľné riziko.

Podobné ciele odsúhlasili aj vedúci predstavitelia skupiny G20 na zasadnutí, ktoré sa konalo 2. apríla 2009 v Londýne. Vo vyhlásení o posilnení finančného systému⁴ oznamujú, že sa dohodli na tom, že hneď ako sa zabezpečí oživenie, prijmú opatrenia na zlepšenie kvality, kvantity a medzinárodnej konzistentnosti kapitálu v bankovom systéme, schvália a implementujú zásady Fóra finančnej stability v oblasti miezd a odmeňovania a podporia udržateľné systémy odmeňovania⁵.

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

² Odporúčanie 11.

³ http://ec.europa.eu/commission_barroso/president/pdf/press_20090304_en.pdf

⁴ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf

⁵ Európski vedúci predstavitelia vyjadrili podporu týmto opatreniam na zasadnutí Európskej rady 19. – 20. marca 2009.

K tomu istému dátumu Fórum finančnej stability (ďalej len „FFS“) uverejnilo správu o riešení procyklickosti vo finančnom systéme a o zásadách týkajúcich sa správnych postupov odmeňovania v odvetví finančných služieb⁶. Správa je zameraná na zosúladenie stimulov pre zamestnancov s dlhodobou ziskovosťou spoločnosti.

V správe FFS o riešení procyklickosti sa ustanovujú odporúčania na zmiernenie procyklickosti v troch oblastiach: kapitálový rámec bánk, bankové rezervy na krytie strát z úverov a finančná páka (tzv. leverage) a oceňovanie. Bazilejský výbor pre bankový dohľad vydal odporúčania určené na zmiernenie toho rizika, že regulačný kapitálový rámec zosilní prenos otrasov medzi finančným sektorom a reálnymi sektormi hospodárstva. Patria sem návrhy, aby sa obmedzilo využívanie cyklických kapitálových odhadov vychádzajúcich z hodnoty v riziku (tzv. value-at-risk alebo VaR) a aby sa lepšie pokryli riziká resekuritizačných nástrojov a riziká zlyhania a migrácie pri nesekuritizovaných úverových produktoch. Bazilejský výbor pracuje na podrobnejších zmenách súčasných pravidiel podľa časového harmonogramu stanoveného skupinou G20 s cieľom podporiť odporúčania FFS a G20.

Zásady FFS týkajúce sa správnych postupov odmeňovania vyzývajú na účinné riadenie odmeňovania a na odmeňovanie, ktoré by zohľadňovalo všetky druhy rizika, bolo symetrické s výsledkami v oblasti rizika a bolo citlivé na časový horizont rizík. Okrem toho odporúčajú, aby vykonávanie týchto zásad spoločnosťami bolo posilnené prostredníctvom dohľadu.

Komisia prijala prvý krok na riešenie problémov, ktoré vyplývajú zo zle navrhnutých štruktúr odmeňovania, keď 30. apríla 2009 prijala odporúčanie o systéme odmeňovania riadiacich pracovníkov registrovaných spoločností⁷ a odporúčanie o politikách odmeňovania v odvetví finančných služieb⁸. V oznámení, ktoré bolo pripojené k odporúčaniam, sa uvádzalo, že SKP by sa mala upraviť tak, aby sa systém odmeňovania bánk a investičných spoločností dostal pod rámec dohľadu nad obozretnosťou podnikania.

Výbor európskych orgánov bankového dohľadu (ďalej len „CEBS“) takisto vypracoval zásady týkajúce sa politiky odmeňovania, ktoré boli uverejnené 20. apríla 2009. Oblasť pôsobnosti týchto zásad zahŕňa politiky odmeňovania uplatňované v organizácii a zameriava sa na hlavné aspekty vrátane zosúladovania podnikových a individuálnych cieľov, riadenia v oblasti dohľadu a rozhodovania, merania výkonnosti a foriem odmeňovania.

Tento návrh má za cieľ uviesť do platnosti záväzky stanovené v oznámení Komisie zo 4. marca a je v súlade s medzinárodnými cieľmi na vysokej úrovni, ktoré odsúhlasili vedúci predstavitelia G20.

Napokon, Komisia v súlade so záväzkami stanovenými v oznámení zo 4. marca navrhne v októbri 2009 ďalšie zmeny SKP, ktoré budú venované riziku likvidity a nadmernému využívaniu finančnej páky, budú zavádzať ustanovenia týkajúce sa dynamického vyhradzovania kapitálu a odstránia vnútroštátne možnosti a rozhodovacie právomoci, aby sa pokročilo smerom k vytvoreniu spoločného súboru pravidiel.

⁶ http://www.fsforum.org/publications/r_0904a.pdf

⁷ Odporúčanie Komisie, ktorým sa dopĺňajú odporúčania 2004/913/ES a 2005/162/ES, pokiaľ ide o systém odmeňovania riadiacich pracovníkov registrovaných spoločností (K(2009) 3177/2).

⁸ Odporúčanie Komisie o politikách odmeňovania v odvetví finančných služieb (K(2009) 3159/2).

2. VEREJNÉ KONZULTÁCIE

Otvorená internetová konzultácia o pripravovaných návrhoch revízií ustanovení týkajúcich sa obchodnej knihy a sekuritizácie sa uskutočnila v dňoch 25. marca až 29. apríla 2009. Doručených bolo osemnásť odpovedí.

Odpovede vo všeobecnosti schvaľovali ciele pripravovaných návrhov Komisie. Niektorí respondenti vyjadrili obavy, že prístup k resekuritizáciám nie je dostatočne presne cieleň. Tieto obavy však vyplynuli z predpokladu, že Komisia v skutočnosti sleduje všeobecný zákaz zavedením požiadavky, aby sa od kapitálu odpočítali *všetky* resekuritizácie. To však nebolo zámerom Komisie, čo sa vysvetlilo vykonaním úprav, ktoré prinášajú diferencovanejší prístup.

Osobitná verejná online konzultácia k pripravovanému návrhu ustanovení týkajúcich sa politik odmeňovania sa uskutočnila od 29. apríla do 6. mája 2009 na internetovej stránke GR MARKT. Bolo doručených dvadsaťtri odpovedí od finančných inštitúcií a predstaviteľov odvetvia, členských štátov a regulačných orgánov.

Väčšina respondentov vyjadrila podporu zásade, že politiky odmeňovania v bankovom sektore by mali byť v súlade so správnym a účinným riadením rizík a že by sa mali začleniť do pôsobnosti procesu preverovania vykonávaného orgánmi dohľadu podľa SKP.

Niektorí respondenti vyjadrili obavy, aby zásady ustanovené v SKP neboli príliš normatívne, keďže politiky a postupy odmeňovania sú osobitne prispôbené podľa štruktúry a modelu podnikania jednotlivých inštitúcií. Komisia sa domnieva, že text poskytuje potrebnú pružnosť, keďže od spoločností požaduje, aby zásady dodržiavali spôsobom, ktorý je primeraný ich veľkosti, vnútornej organizácii a povahe, rozsahu a zložitosti ich činností. Niektorých respondentov ďalej znepokojilo, že zahrnutie odmeňovania iných zamestnancov ako vrcholových riadiacich pracovníkov do pôsobnosti procesu preverovania vykonávaného orgánmi dohľadu by mohlo mať negatívny vplyv na kolektívne zmluvy, ktoré majú banky a investičné spoločnosti uzatvorené pre zamestnancov, ktorí nie sú členmi manažmentu.

3. POSÚDENIE VPLYVU

Celkovo sa posúdilo štrnásť rôznych možností politiky. V nasledujúcom súhrne sa uvádza uprednostňovaná alternatíva a jej očakávaný vplyv.

Obchodná kniha

V súvislosti s kapitálovými požiadavkami na obchodné knihy bánk sa zavedú tieto konkrétne zmeny a doplnenia, ktoré sú zosúladené s návrhmi bazilejského výboru:

- Bežný model VaR sa doplní o dodatočný kapitálový vankúš založený na modeli VaR, ktorý vychádza zo stresového scenára. Očakáva sa, že touto zmenou sa súčasné kapitálové požiadavky na obchodnú knihu približne zdvojnásobia.
- Existujúca kapitálová požiadavka na riziko zlyhania v obchodnej knihe sa rozšíri s cieľom zachytenia strát bez skutočného zlyhania emitenta, napr. zhoršenie ratingu, s cieľom reagovať na skutočnosť, že nedávne straty z obchodovaného dlhu väčšinou nevyplývajú zo skutočného zlyhania emitentov. Vplyv tejto zmeny bude závisieť od zloženia portfólií bánk v pokrízových podmienkach.
- Kapitálové požiadavky na sekuritizačné pozície v obchodnej knihe sa budú zakladať na existujúcich jednoduchých rizikových váhach uplatňovaných v bankovej knihe. Vplyv tejto zmeny bude opäť závisieť od zloženia portfólií bánk v pokrízových podmienkach.

Banky majú zvyčajne tendenciu udržiavať kapitálové úrovne, ktoré sú v súlade s interne vypracovanými „cieľmi“ a ktoré môžu viesť k vyšším kapitálovým úrovniam, ako sú úrovne vyžadované na základe minimálnych kapitálových požiadaviek. Preto nie je jednoduché odhadnúť, koľko dodatočného kapitálu budú musieť banky získať, aby dosiahli súlad s navrhovanými zmenami a doplneniami. Zvýšenie minimálneho požadovaného kapitálu by mohlo byť čiastočne absorbované existujúcimi kapitálovými vankúšmi. Ukazovateľ celkovej platobnej schopnosti veľkých finančných inštitúcií eurozóny bol napríklad na konci prvej polovice roku 2008 v priemere 11,4 %, čo znamená priemerný kapitálový vankúš (nad úrovňou minimálnych kapitálových požiadaviek) vo výške 3,4 % rizikovo vážených aktív.

Resekuritizácie

V súlade s prístupom, ktorý vypracoval bazilejský výbor, bude resekuritizačným pozíciám priradená vyššia kapitálová požiadavka ako iným sekuritizačným pozíciám, aby sa vyjadriло vyššie riziko neočakávaných strát zo zníženia hodnoty.

V prípade mimoriadne zložitých resekuritizácií sa v návrhu zosilňujú požiadavky náležitej starostlivosti (tzv. due diligence), ako aj proces dohľadu nad ich presadzovaním. V prípade investícií do mimoriadne zložitých resekuritizácií budú musieť banky preukázať svojim orgánom dohľadu, že sú splnené požadované normy náležitej starostlivosti. V prípadoch, keď sa ukáže, že dodržiavanie požadovanej náležitej starostlivosti nie je postačujúce, príslušným inštitúciám sa v budúcnosti zakáza investície do takýchto nástrojov.

Vplyv týchto opatrení na budúcu ponuku úverov – ktorých financovanie je sčasti uľahčené emisiou resekuritizácií, napríklad niektorých kolateralizovaných dlhopisov (CDO) – by sa mal posudzovať z hľadiska úrovne ich emisie v trhovom prostredí po kríze. Z dôkazov vyplýva, že celková emisia CDO v Európe sa znížila z 88,7 mld. EUR v roku 2007 na 47,9 mld. EUR v roku 2008. Toto zníženie by bolo ešte výraznejšie, keby Európska centrálna banka a Bank of England neboli prijímali sekuritizáciu ako kolaterál: v roku 2008 banky držali 95 % všetkých sekuritizačných emisií na „repo“ účely a primárny trh zostal v skutočnosti zatvorený v dôsledku výrazne nižšieho záujmu investorov o tieto nástroje. Vzhľadom na tieto trendy sa zdá, že akýkoľvek dodatočný vplyv na emisie CDO a ponuky úverov bude obmedzený. Toto opatrenie by však mohlo obmedziť oživenie sekundárneho trhu dotknutých nástrojov.

Zverejňovanie informácií o sekuritizačných rizikách

Požiadavky na zverejňovanie informácií by sa mali v súlade s medzinárodne dohodnutými normami zlepšiť vo viacerých oblastiach, akými sú napríklad sekuritizačné expozície v obchodnej knihe a sponzorovanie mimosúvahových účelovo zriadených spoločností.

Tieto zmeny zlepšia pochopenie rizikového profilu bánk investormi a prostredníctvom zlepšenia transparentnosti posilnia riadenie rizík v bankách. Dodatočné administratívne zaťaženie bankového sektora EÚ sa odhaduje vo výške 1,3 milióna EUR ročne a očakáva sa, že postihne najmä väčšie inštitúcie s vyspelejšími prístupmi riadenia rizík.

Preverovanie politík odmeňovania orgánmi dohľadu

Navrhovanými zmenami a doplneniami sa úverovým inštitúciám a investičným spoločnostiam uloží povinnosť zaviesť také politiky odmeňovania, ktoré sú v súlade s účinným riadením rizík. Príslušné zásady sa ustanovia v SKP, ale budú veľmi úzko zosúladené so zásadami ustanovenými v odporúčaní Komisie K(2009) 3159 z 30. apríla 2009 o politikách odmeňovania v odvetví finančných služieb.

Tým, že sa príslušné zásady uvedené v odporúčaní ustanovia záväznými, zvýši sa miera ich dodržiavania úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami.

Návrh poskytuje spoločnostiam pružnosť, aby pri dosahovaní súladu s novou povinnosťou a so zásadami na vysokej úrovni postupovali spôsobom, ktorý je primeraný ich veľkosti a vnútornej organizácii, ako aj povahe, rozsahu a zložitosti ich činností. Tento prístup by mal minimalizovať prípravné a priebežné náklady spoločností na dosahovanie súladu, a preto sa uprednostnil pred alternatívou, pri ktorej sa vyžadovalo, aby všetky spoločnosti bez ohľadu na svoju veľkosť striktné a jednotne dodržiavali zásady ustanovené v odporúčaní Komisie K(2009) 3159 z 30. apríla 2009 o politikách odmeňovania v odvetví finančných služieb.

VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá žiadny vplyv na rozpočet Spoločenstva.

4. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

Keďže je potrebné zaviesť zmeny do súčasnej smernice, najvhodnejším nástrojom je pozmeňujúca a doplňujúca smernica. Táto pozmeňujúca a doplňujúca smernica by mala mať ten istý právny základ ako smernica, ktorú mení a dopĺňa. Návrh sa preto zakladá na článku 47 ods. 2 Zmluvy o ES, ktorý predstavuje právny základ harmonizácie pravidiel týkajúcich sa začatia a vykonávania činností, okrem iného, úverových inštitúcií.

V súlade so zásadami proporcionality a subsidiarity stanovenými v článku 5 Zmluvy o ES nie je možné, aby sa ciele navrhovanej činnosti uspokojivo dosiahli na úrovni členských štátov, a preto ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva. Jeho ustanovenia neprekračujú rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie sledovaných cieľov.

Iba právnymi predpismi Spoločenstva je možné zabezpečiť, aby úverové inštitúcie, ktoré podnikajú vo viac ako jednom členskom štáte, podliehali rovnakým požiadavkám, pokiaľ ide o dohľad nad obozretnosťou podnikania, v tomto prípade zabezpečením toho, aby sa už harmonizovaný rámec kapitálových požiadaviek uplatňovaný na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti ešte viac posilnil vyššími kapitálovými požiadavkami na položky obchodnej knihy, primeranými postupmi náležitej starostlivosti a zdokonalenými kapitálovými požiadavkami na zložité resekuritizácie, ako aj zavedením jasných pravidiel a primeraných opatrení dohľadu a sankcií v súvislosti so štruktúrami odmeňovania.

5. PODROBNÉ VYSVETLENIE NÁVRHU

5.1. Kapitálové požiadavky na resekuritizáciu

(Článok 1 ods. 1 a ods. 9 a príloha I ods. 3)

Resekuritizácie sú sekuritizácie, ktorých podkladom sú sekuritizačné pozície a zvyčajne slúžia na preskupenie stredne rizikových sekuritizačných expozícií do nových cenných papierov. Ratingové agentúry a účastníci trhu ich zvyčajne považovali za produkty s nízkym kreditným rizikom. Takéto resekuritizácie však vzhľadom na svoju zložitosť a citlivosť na korelované straty predstavujú vyššie riziko ako priame sekuritizácie. Tento návrh preto obsahuje súbor kapitálových požiadaviek, ktoré sú vyššie ako pri priamych sekuritizačných pozíciách s tým istým ratingom.

Návrh ďalej zahŕňa posilnený postup dohľadu nad resekuritizáciami, ktoré sú mimoriadne zložité. Proces preverovania orgánmi dohľadu založený na výbere vzorky, ktorý sa uplatňuje na sekuritizácie a resekuritizácie bežnej zložitosti, nie je dostatočne prísny pre niektoré resekuritizácie, pri ktorých vysoká úroveň zložitosti príslušného nástroja vyvoláva pochybnosti o schopnosti banky v plnej miere pochopiť povahu a riziká podkladových expozícií. V návrhu sa preto vyžaduje, aby sa v prípade bánk, ktoré investujú do takýchto

produktov, preverilo dodržiavanie príslušných noriem náležitej starostlivosti pri každej jednej uskutočnenej investícii. CEBS bude zblížovať postupy dohľadu tak, že stanoví, ktoré druhy resekuritizácií sú „vysoko zložité“, aby orgány dohľadu mohli od prípadu k prípadu preveriť schopnosť inštitúcií uplatňovať správne postupy náležitej starostlivosti vo vzťahu k týmto nástrojom. Vo výnimočných prípadoch, keď banka nevie svojmu regulačnému orgánu dokázať, že v súvislosti s veľmi zložitou resekuritizáciou dodržala požadované postupy náležitej starostlivosti, bude sa na pozíciu v takejto resekuritizácii uplatňovať riziková váha 1 250 %. Tento kapitálový prístup sa uplatňuje na nové resekuritizácie emitované po 31. decembri 2010 a na existujúce resekuritizačné pozície sa bude uplatňovať až po 31. decembri 2014, ak sa po tomto dátume pridajú alebo nahradia nové podkladové expozície. Riziková váha 1 250 % preto nemožno uplatniť na zdedené pozície bánk v resekuritizáciách (okrem prípadov, ak sa podkladové expozície týchto pozícií zmenia po uplynutí roku 2014).

5.2. Technické zmeny

(Článok 1 ods. 5 a príloha II bod 4; článok 1 ods. 7; článok 2 ods. 2 a ods. 3; príloha I bod 2 a príloha II bod 2)

V roku 2006 Komisia a CEBS zriadili Skupinu na transpozíciu smernice o kapitálových požiadavkách (ďalej len „CRDTG“) s cieľom uľahčiť koherentné zavádzanie a uplatňovanie SKP na úrovni EÚ. Podľa CRDTG je potrebné podrobnejšie špecifikovať určité technické ustanovenia uvedenej smernice. V tejto smernici sa napríklad objasní, že kapitálové požiadavky na riziko vysporiadania sa uplatňujú aj v neobchodnej knihe.

5.3. Požiadavky na zverejňovanie informácií

(Článok 1 ods. 11 a príloha I bod 4)

Týmto návrhom sa posilňujú existujúce požiadavky na zverejňovanie informácií v SKP, pokiaľ ide o sekuritizačné expozície inštitúcií. Konkrétne, požiadavky na zverejňovanie informácií sa v budúcnosti nebudú vzťahovať len na riziká sekuritizačných pozícií v neobchodnej knihe, ale aj na riziká sekuritizačných pozícií v obchodnej knihe.

5.4. Kapitálové požiadavky na trhové riziko pre sekuritizácie

(Článok 1 ods. 4, ods. 6 a ods. 8; článok 2 ods. 1; príloha II bod 1)

Kapitálové požiadavky na sekuritizácie v obchodnej knihe sa v súčasnosti počítajú, akoby tieto nástroje predstavovali štandardné dlhové pozície. To je v protiklade s bankovou knihou, kde existuje osobitný diferencovanejší súbor kapitálových požiadaviek citlivejších na riziko. V tomto návrhu sa navrhuje, aby sa kapitálové požiadavky v obchodnej knihe zakladali na požiadavkách uplatňovaných na rovnocenné cenné papiere v bankovej knihe.

5.5. Kapitálové požiadavky na trhové riziká založené na interných modeloch

(Príloha II bod 3)

Inštitúcie môžu v súčasnosti vypočítať svoje kapitálové požiadavky na trhové riziká v obchodnej knihe za použitia vlastných modelov, ktorými sa odhadujú potenciálne straty z budúceho nepriaznivého vývoja na trhu. Počas rokov 2007 – 2008 sa ukázalo, že interné modely systematicky podhodnocujú potenciálne straty v stresových podmienkach. To viedlo k neprimeraným kapitálovým požiadavkám a k cyklickej volatilitě kapitálu bánk pri zhoršení trhových podmienok. Touto smernicou sa preto kapitálové požiadavky založené na interných modeloch posilnia vo viacerých aspektoch:

- bude sa požadovať, aby sa v období dlhotrvajúcich nepriaznivých podmienok odhadovali potenciálne straty oddelene, čím sa posilní odolnosť modelov za stresových podmienok a zníži sa ich potenciál procyklickosti,
- inštitúcie budú povinné odhadovať nielen riziko strát zo zlyhania dlhových položiek v obchodnej knihe, ale aj potenciálne straty zo zhoršenia kreditnej kvality bez skutočného zlyhania,
- s cieľom rozptýliť pochybnosti týkajúce sa schopnosti interných modelov primerane zachytávať konkrétny rizikový profil sekuritizačných pozícií budú inštitúcie povinné stanoviť osobitnú štandardizovanú kapitálovú požiadavku pre riziká sekuritizačných pozícií v obchodnej knihe.

5.6 Politiky odmeňovania

(Článok 1 ods. 2 a ods. 3; príloha I bod 1 a bod 4 iii))

V súčasnom európskom rámci dohľadu neexistuje výslovná požiadavka, aby politiky odmeňovania finančných inštitúcií podliehali dohľadu. Z uvedeného dôvodu sa orgány dohľadu vo všeobecnosti nezameriavali na vplyv politik odmeňovania na riziko a na účinné riadenie rizík.

Účelom navrhovanej zmeny a doplnenia SKP je:

- uložiť úverovým inštitúciám a investičným spoločnostiam záväznú povinnosť, aby zaviedli politiky a postupy odmeňovania, ktoré sú v súlade so správnym a účinným riadením rizík a podporujú takýto spôsob riadenia, spolu so zásadami na vysokej úrovni platnými v oblasti správneho odmeňovania,
- zabezpečiť, aby politiky odmeňovania boli začlenené do pôsobnosti procesu preverovania vykonávaného orgánom dohľadu podľa SKP, aby orgány dohľadu boli schopné vyžadovať od spoločnosti prijatie opatrení na nápravu prípadných problémov, ktoré zistia,
- zabezpečiť, aby orgány dohľadu mohli ukladať aj finančné alebo nefinančné sankcie (vrátane pokút) voči spoločnostiam, ktoré nesplnia túto povinnosť.

Navrhovaná požiadavka sa bude vzťahovať na úverové inštitúcie a na základe článku 34 smernice 2006/49/ES na investičné spoločnosti, ktoré dostali povolenie a sú regulované podľa smernice 2004/39/ES o trhoch s finančnými nástrojmi.

Rozsah pôsobnosti navrhovanej povinnosti sa obmedzuje na odmeňovanie pracovníkov, ktorých profesionálne činnosti majú významný vplyv na rizikový profil banky alebo investičnej spoločnosti. To znamená, že ide o politiky odmeňovania tých pracovníkov, ktorí prijímajú rozhodnutia, ktoré môžu mať vplyv na úroveň rizika preberaného inštitúciou.

Zásady na vysokej úrovni, ktoré sa navrhujú v súvislosti so správnym odmeňovaním, nemajú za cieľ predpisovať výšku a formu odmeny a inštitúcie zostávajú zodpovedné za navrhovanie a uplatňovanie svojej konkrétnej politiky odmeňovania. Spoločnosti môžu tieto zásady uplatňovať pružne, a to spôsobom, ktorý je primeraný ich veľkosti a vnútornej organizácii, ako aj povahe, rozsahu a zložitosti ich činností. Keďže úverové inštitúcie a investičné spoločnosti vykonávajú odlišné činnosti a majú odlišné úrovne tolerovaného rizika, budú sa odlišovať aj ich štruktúry odmeňovania a ich spôsoby uplatňovania zásad.

Dohľad nad obozretnosťou podnikania vykonávaný orgánmi dohľadu v rámci procesu preverovania sa bude zameriavať na to, či sú politiky a postupy odmeňovania v súlade so správnym riadením rizík vzhľadom na povahu činnosti spoločnosti. S cieľom zosúladiť postupy hodnotenia jednotlivých orgánov dohľadu a pomôcť spoločnostiam dodržiavať

zásady sa v návrhu vyžaduje, aby CEBS zabezpečil usmernenia o správnych politikách odmeňovania.

Ak orgán dohľadu zistí problémy, môže požadovať, aby úverová inštitúcia alebo investičná spoločnosť prijala kvalitatívne alebo kvantitatívne opatrenia na riešenie týchto problémov. Tieto opatrenia môžu zahŕňať („kvalitatívnu“) požiadavku, aby spoločnosť napravila situáciu zmenou svojej štruktúry odmeňovania v záujme zníženia súvisiaceho rizika, a v náležitých prípadoch („kvantitatívnu“) požiadavku, aby spoločnosť držala dodatočné vlastné zdroje na krytie rizika.

Okrem toho príslušné orgány musia mať podľa SKP právomoc ukladať sankcie za porušenie ktorejkoľvek požiadavky smernice (vrátane navrhovanej požiadavky týkajúcej sa politik odmeňovania). Táto právomoc ukladať sankcie je oddelená od právomoci vyžadovať od spoločností prijatie kvalitatívneho alebo kvantitatívneho opatrenia. Zámerom navrhovanej zmeny a doplnenia článku 54 SKP je zabezpečiť, aby orgány dohľadu mali k dispozícii finančné aj nefinančné sankcie a aby tieto sankcie boli účinné, primerané a odradzujúce.

Touto navrhovanou zmenou a doplnením SKP sa dopĺňa odporúčanie Komisie o politikách odmeňovania v odvetví finančných služieb. Podrobnejšie zásady ustanovené v odporúčaní Komisie budú spolu s usmerneniami CEBS smerodajné pri plnení povinnosti podľa SKP. Mali by poskytnúť podrobnejšie pokyny, akým spôsobom by sa daná povinnosť mohla splniť, a rámec pre regulačné orgány pri hodnotení štruktúr odmeňovania spoločností.

5.7 Všeobecné objasnenie postupu preverovania vykonávaného orgánom dohľadu podľa článku 136 ods. 2

Zámerom navrhovaného nového pododseku článku 136 ods. 2 je objasniť, že príslušné orgány by mali pri vykonávaní dohľadu prihliadať na kvantitatívne aj kvalitatívne aspekty hodnotenia interného kapitálu vykonávaného úverovými inštitúciami podľa článku 123 a aj na opatrenia, postupy, mechanizmy a stratégie úverových inštitúcií podľa článku 22. Toto objasnenie sa vzťahuje na celý proces preverovania a neobmedzuje sa len na preverovanie novej požiadavky týkajúcej sa politik a postupov odmeňovania. Jeho cieľom je uľahčiť ďalšie zblížovanie postupov dohľadu na úrovni EÚ.

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokiaľ ide o kapitálové požiadavky na obchodnú knihu a na resekuritizácie a preverovanie politik odmeňovania orgánmi dohľadu

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 47 ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru⁹,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy¹⁰,

keďže:

- (1) Nadmerné a neobozretné riskovanie v bankovom sektore viedlo k zlyhaniu jednotlivých finančných inštitúcií a k systémovým problémom v členských štátoch, ako aj vo svete. Hoci príčiny takéhoto riskovania sú početné a zložité, orgány dohľadu a regulačné orgány vrátane skupiny G20 a Výboru európskych orgánov bankového dohľadu sa zhodli na tom, že k nemu prispeli aj nevhodné štruktúry odmeňovania v niektorých finančných inštitúciách. Politiky odmeňovania, ktoré nabádajú k podstupovaniu rizík presahujúcich všeobecnú mieru rizika tolerovanú inštitúciou, môžu vážne narušiť správne a účinné riadenie rizík a môžu vyvolať nadmerné rizikové správanie.
- (2) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií¹¹ sa vyžaduje, aby mali úverové inštitúcie zavedené opatrenia, stratégie, postupy a mechanizmy na účely riadenia rizík, ktorým sú vystavené. Podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/49/ES zo 14. júna 2006 o kapitálovej primeranosti investičných spoločností a úverových inštitúcií¹² sa tieto požiadavky uplatňujú na investičné spoločnosti v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS¹³. V smernici 2006/48/ES sa vyžaduje, aby príslušné orgány preverili tieto opatrenia, stratégie, postupy a mechanizmy a posúdili, či vlastné zdroje, ktoré majú v držbe príslušné úverové inštitúcie alebo investičné spoločnosti, zaručujú správne riadenie a krytie

⁹ Ú. v. EÚ C , , s. .

¹⁰ Ú. v. EÚ C , , s. .

¹¹ Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 1.

¹² Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 201.

¹³ Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1.

rizík, ktorým sú alebo ktorým by mohli byť tieto inštitúcie alebo spoločnosti vystavené. Voči bankovým skupinám sa tento dohľad vykonáva na konsolidovanom základe a zahŕňa finančné holdingové spoločnosti a pridružené finančné inštitúcie vo všetkých jurisdikciách.

- (3) S cieľom zabrániť prípadnému škodlivému vplyvu zle navrhnutých štruktúr odmeňovania na kvalitu riadenia rizík a kontrolu rizikového správania jednotlivcov by sa mali požiadavky smernice 2006/48/ES doplniť o výslovnú povinnosť úverových inštitúcií a investičných spoločností zaviesť a udržiavať v prípade kategórií pracovníkov, ktorých profesionálne aktivity majú významný vplyv na ich rizikový profil, také politiky a postupy odmeňovania, ktoré sú v súlade s účinným riadením rizík.
- (4) Keďže nadmerné a neobozretné riskovanie môže vážne narušiť finančné zdravie finančných inštitúcií a destabilizovať bankový systém, je dôležité, aby sa nová povinnosť v oblasti politik a postupov odmeňovania uplatňovala konzistentným spôsobom. Z uvedeného dôvodu je vhodné vymedziť hlavné zásady správneho odmeňovania s cieľom zabezpečiť, aby štruktúra odmeňovania nenabádala k nadmernému riskovaniu jednotlivcov a aby bola v súlade s ochotou inštitúcie podstupovať riziká, jej hodnotami a dlhodobými záujmami. S cieľom zabezpečiť, aby sa koncepcia politik odmeňovania začlenila do riadenia rizík finančnej inštitúcie, riadiaci orgán (funkcia dohľadu) každej úverovej inštitúcie alebo investičnej spoločnosti by mal vypracovať všeobecné zásady, ktoré sa majú uplatňovať, a politiky by sa mali najmenej raz ročne podrobiť nezávislej vnútornej kontrole.
- (5) Cieľom politiky odmeňovania by malo byť zosúladenie osobných cieľov pracovníkov s dlhodobými záujmami príslušnej úverovej inštitúcie alebo investičnej spoločnosti. Posudzovanie výkonnostných zložiek odmeňovania by sa malo zakladať na dlhodobejšom výkone a mali by sa v ňom zohľadňovať neuzavreté riziká spojené s týmto výkonom. Posudzovanie výkonu by sa malo opierať o viacročný rámec, napríklad troch až piatich rokov, aby sa zaistilo, že proces posudzovania sa bude zakladať na dlhodobejšom výkone a že skutočné vyplácanie výkonnostných zložiek odmeňovania sa rozloží na celý hospodársky cyklus spoločnosti.
- (6) V odporúčaní Komisie z 30. apríla 2009 o politikách odmeňovania v odvetví finančných služieb¹⁴ sa takisto stanovujú zásady správnych politik odmeňovania, ktorými by sa spoločnosti mohli riadiť pri plnení tejto povinnosti. Uvedené zásady sú v súlade so zásadami stanovenými v tejto smernici a dopĺňajú ich.
- (7) Ustanovenia o odmeňovaní by sa mali uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté prípadné práva sociálnych partnerov v kolektívnom vyjednávaní.
- (8) V záujme zabezpečenia rýchleho a účinného presadzovania by príslušné orgány mali mať aj právomoc ukladať opatrenia alebo sankcie finančného alebo nefinančného charakteru za porušenie požiadaviek smernice 2006/48/ES vrátane požiadavky zaviesť také politiky odmeňovania, ktoré sú v súlade so správnym a účinným riadením rizík. Tieto opatrenia a sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce.
- (9) V záujme zabezpečenia účinného dohľadu nad rizikami, ktoré predstavujú nevhodné štruktúry odmeňovania, by sa mali politiky a postupy odmeňovania prijaté úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami začleniť do pôsobnosti preverovania

¹⁴ K(2009) 3159

orgánom dohľadu podľa smernice 2006/48/ES. Orgány dohľadu by mali počas tohto preverovania posúdiť, či je pravdepodobné, že tieto politiky a postupy budú nabádať k nadmernému riskovaniu príslušných pracovníkov.

- (10) S cieľom podporiť zblížovanie postupov dohľadu pri posudzovaní politik a postupov odmeňovania by mal Výbor európskych orgánov bankového dohľadu zabezpečiť usmernenia pre správne politiky odmeňovania v bankovom sektore. Na vypracovaní týchto usmernení by sa mal podieľať aj Výbor európskych regulačných orgánov cenných papierov, keďže tieto usmernenia sa uplatňujú aj na politiky odmeňovania osôb, ktoré sa zúčastňujú na poskytovaní investičných služieb a vykonávaní investičných činností úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s investičnými nástrojmi¹⁵.
- (11) Keďže zle navrhnuté politiky odmeňovania a motivačné schémy môžu do neprijateľnej miery zvýšiť riziká, ktorým sú úverové inštitúcie a investičné spoločnosti vystavené, je vhodné, aby príslušné orgány ukladali príslušným subjektom kvalitatívne alebo kvantitatívne opatrenia, ktoré sú navrhnuté na riešenie problémov, ktoré sa zistili v súvislosti s politikami odmeňovania v rámci procesu preverovania orgánom dohľadu (pilier 2). Kvalitatívne opatrenia, ktoré majú príslušné orgány k dispozícii, zahŕňajú aj požiadavku, aby úverové inštitúcie alebo investičné spoločnosti obmedzili riziko spojené so svojou činnosťou, produktmi alebo systémami vrátane štruktúr odmeňovania, pokiaľ nie sú v súlade s účinným riadením rizík. Kvantitatívne opatrenia zahŕňajú aj požiadavku na držbu dodatkových vlastných zdrojov.
- (12) S cieľom zabezpečiť, aby štruktúry odmeňovania a súvisiace riziká boli pre trh dostatočne transparentné, by úverové inštitúcie a investičné spoločnosti mali zverejňovať informácie o svojich politikách a postupoch odmeňovania v súvislosti s pracovníkmi, ktorých profesionálne aktivity majú významný vplyv na rizikový profil inštitúcie. Táto povinnosť by sa však mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov¹⁶.
- (13) Preverovanie rizík, ktorým by úverové inštitúcie mohli byť vystavené, by mal vyústiť do účinných opatrení v oblasti dohľadu. Je preto nevyhnutné, aby sa dosiahlo lepšie zblíženie s cieľom podporiť spoločné rozhodovanie orgánov dohľadu a zabezpečiť rovnaké podmienky hospodárskej súťaže v rámci Spoločenstva.
- (14) V prípade sekuritizácií, ktoré transformujú iné sekuritizácie a sú vystavené vyššiemu úverovému riziku ako bežné sekuritizácie, by mali existovať osobitné kapitálové požiadavky, ktoré budú jasne odrádzať úverové inštitúcie a investičné spoločnosti od investícií do vysoko zložitých a rizikových sekuritizácií.
- (15) V zmysle smernice 2006/48/ES sa od bánk investujúcich do resekuritizácií vyžaduje, aby uplatnili náležitú starostlivosť aj voči podkladovým sekuritizáciám a nesekuratizačným expozíciám, ktoré sú konečným podkladom resekuritizácií. V závislosti od zložitosti vrstiev sekuritizačných štruktúr a v závislosti od zložitosti alebo rozmanitosti nesekuratizačných expozícií (alebo oboch), ktoré sú konečným podkladom resekuritizácií, sa môže stať, že tento požadovaný postup náležitej

¹⁵ Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1.

¹⁶ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

starostlivosti nebude možné vykonať alebo bude nevhodný (alebo oboje). Ide najmä o prípad, keď konečné podkladové expozície tvorí napríklad skúpenie akcií na dlh (leveraged buy-out) alebo dlh spojený s financovaním projektu (project finance debt). V týchto prípadoch by inštitúcie nemali investovať do takýchto vysoko zložitých resekuritizácií. Počas preverovania požadovanej náležitej starostlivosti by príslušné orgány mali venovať osobitnú pozornosť takýmto vysoko zložitým sekuritizáciám a mali by požadovať ich úplné odpočítanie od kapitálu, pokiaľ nebolo presvedčivo preukázané k spokojnosti týchto orgánov, že v každom jednotlivom prípade vysoko zložitých resekuritizačných expozícií inštitúcia uplatnila v súlade so smernicou 2006/48/ES postup náležitej starostlivosti, a to aj v súvislosti s konečnými podkladovými expozíciami.

- (16) S cieľom podporiť zblížovanie postupov dohľadu, pokiaľ ide o dohľad nad uplatňovaním náležitej starostlivosti v prípade vysoko zložitých resekuritizácií, by mal Výbor európskych orgánov bankového dohľadu vypracovať usmernenia, ktoré by mali obsahovať definíciu alebo kritériá pre tie druhy resekuritizácií, ktoré by sa na tento účel mali považovať za „vysoko zložitú“. Táto definícia alebo tieto kritériá by sa mali prispôbiť vývoju trhových postupov.
- (17) Ustanovenia o obozretnom oceňovaní v smernici 2006/49/ES by sa mali uplatňovať na všetky nástroje oceňované v reálnej cene, či už v obchodnej knihe alebo v neobchodnej knihe inštitúcií. Malo by sa objasniť, že v prípadoch, v ktorých by uplatnenie obozretného oceňovania malo viesť k nižšej hodnote, ako je skutočne uznaná hodnota evidovaná v účtovníctve, by sa absolútna hodnota rozdielu mala odpočítať od vlastných zdrojov.
- (18) Inštitúcie by mali mať možnosť voľby, či na sekuritizačné pozície, ktorým bola priradená riziková váha 1 250 % podľa tejto smernice, uplatnia kapitálovú požiadavku alebo ich odpočítajú od vlastných zdrojov, a to bez ohľadu na to, či sú tieto pozície súčasťou obchodnej alebo neobchodnej knihy.
- (19) Kapitálové požiadavky na vysporiadanie rizík by sa mali uplatňovať aj na neobchodnú knihu.
- (20) Inštitúcie, ktoré sú originátormi alebo sponzormi, by nemali mať možnosť obísť zákaz implicitnej podpory využitím svojich obchodných kníh na poskytnutie takejto podpory.
- (21) Bez toho, aby bolo dotknuté zverejňovanie informácií, ktoré sa výslovne požaduje v tejto smernici, by cieľom požiadaviek na zverejnenie malo byť poskytnutie presných a úplných informácií účastníkom trhu o rizikovom profile jednotlivých inštitúcií. Od inštitúcií by sa preto malo požadovať, aby zverejnili dodatočné informácie, ktoré nie sú výslovne uvedené v tejto smernici, pokiaľ je to nutné na dosiahnutie spomínaného cieľa.
- (22) S cieľom zabezpečiť koherentné uplatňovanie smernice 2006/48/ES v celom Spoločenstve Komisia a Výbor európskych orgánov bankového dohľadu zriadili v roku 2006 pracovnú skupinu (skupina na transpozíciu smernice o kapitálových požiadavkách) a poverili ju úlohou prediskutovať a vyriešiť otázky týkajúce sa uplatňovania uvedenej smernice. Podľa tejto pracovnej skupiny si isté technické ustanovenia smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES vyžadujú ďalšie spresnenie. Tieto ustanovenia by sa preto mali upraviť.
- (23) Pokiaľ externý rating sekuritizačnej pozície zohľadňuje účinok zabezpečenia poskytovaného samotnou investičnou spoločnosťou, inštitúcia by nemala mať

možnosť využiť vo svoj prospech nižšiu rizikovú váhu vyplývajúcu z tohto zabezpečenia. Nemalo by to viesť k odpočítaniu sekuritizácií od kapitálu, ak existujú iné spôsoby váženia rizika v súlade s aktuálnym rizikom pozície, ktoré neberú do úvahy takéto zabezpečenie.

- (24) V oblasti sekuritizácií by sa mali výrazne sprísniť požiadavky kladené na inštitúcie v súvislosti so zverejňovaním informácií. Tieto požiadavky by mali zohľadňovať aj riziká sekuritizačných pozícií v obchodných knihách.
- (25) Kapitálové požiadavky na špecifické riziká sekuritizačných pozícií by sa mali zosúladiť s kapitálovými požiadavkami v bankovej knihe, ktoré požadujú diferencovanejšie a na riziko citlivejšie zaobchádzanie so sekuritizačnými pozíciami.
- (26) Vzhľadom na slabú výkonnosť pozorovanú v nedávnej minulosti by sa mali posilniť kritériá interných modelov na výpočet kapitálových požiadaviek na trhové riziko. Predovšetkým by sa mali doplniť o zachytávanie rizík v súvislosti s kreditnými rizikami v obchodnej knihe. Kapitálové požiadavky by okrem toho mali zahŕňať prvok prispôbený stresovým podmienkam, aby sa posilnili kapitálové požiadavky vzhľadom na zhoršujúce sa trhové podmienky a aby sa obmedzila potenciálna procyklickosť. Vzhľadom na mimoriadne ťažkosti, ktoré sa nedávno zaznamenali pri zaobchádzaní so sekuritizačnými pozíciami za použitia prístupov vychádzajúcich z interných modelov, by sa mali možnosti inštitúcií modelovať sekuritizačné riziká v obchodných knihách obmedziť a malo by sa automaticky vyžadovať používanie štandardizovaných kapitálových požiadaviek pre sekuritizačné pozície v obchodnej knihe.
- (27) Smernice 2006/48/ES a 2006/49/ES by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica 2006/48/ES sa mení a dopĺňa takto:

- (1) V článku 4 sa vkladajú body 40a a 40b:
 - „40a. resekuritizácia je sekuritizácia, v ktorej jedna alebo viacero podkladových expozícií spĺňa definíciu sekuritizačnej pozície;
 - 40b. resekuritizačná pozícia je expozícia voči resekuritizácii;“
- (2) Článok 22 sa mení a dopĺňa takto:
 - (a) Odsek 1 sa nahrádza takto:
 - „1. Príslušné orgány domovského členského štátu požadujú, aby každá úverová inštitúcia mala dôkladné mechanizmy v oblasti riadenia, ktoré zahŕňajú jasnú organizačnú štruktúru s dobre definovanými, transparentnými a konzistentnými líniami zodpovednosti, účinné postupy na identifikáciu, riadenie, monitorovanie a vykazovanie rizík, ktorým je alebo môže byť vystavená, primerané mechanizmy vnútornej kontroly vrátane správnych administratívnych a účtovných postupov, ako aj politiky a postupy odmeňovania, ktoré sú v súlade so správnym a účinným riadením rizík a podporujú takéto riadenie rizík.“
 - (b) Dopĺňa sa tento odsek 3:

- „3. Výbor európskych orgánov bankového dohľadu zabezpečuje usmernenia pre správne politiky odmeňovania, ktoré sú v súlade so zásadami stanovenými v bode 22 prílohy V. Výbor európskych regulačných orgánov cenných papierov úzko spolupracuje s Výborom európskych orgánov bankového dohľadu pri zabezpečovaní usmernení pre politiky odmeňovania takých kategórií zamestnancov, ktorí sa zúčastňujú na poskytovaní investičných služieb a vykonávaní investičných činností v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s investičnými nástrojmi.“
- (3) V článku 54 sa dopĺňa tento odsek:
- „Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány mali právomoc ukladať opatrenia alebo sankcie finančného a nefinančného charakteru na účely prvého odseku. Tieto sankcie alebo opatrenia musia byť účinné, primerané a odradzujúce.“
- (4) Článok 57 sa mení a dopĺňa takto:
- (a) V prvom odseku sa písmeno r) nahrádza takto:
- „r) hodnota expozícií sekuritizačných pozícií, ktorým bola podľa časti 4 prílohy IX priradená riziková váha 1 250 %, a hodnota expozícií sekuritizačných pozícií v obchodnej knihe, ktorým by v neobchodnej knihe rovnakých úverových inštitúcií bola priradená riziková váha 1 250 %.
- (b) Dopĺňa sa tento odsek:
- Na účely písmena r) sa hodnota expozícií vypočítava podľa metódy spresnenej v časti 4 prílohy IX.“
- (5) V článku 64 sa dopĺňa tento odsek 5:
- „5. Úverové inštitúcie uplatňujú pri výpočte výšky vlastných zdrojov požiadavky uvedené v časti B prílohy VII k smernici 2006/49/ES na všetky svoje aktíva oceňované reálnou cenou a do sumy vlastných zdrojov nezahŕňajú žiadne sumy, ktoré sú nutné v zmysle týchto požiadaviek na účely úprav.“
- (6) V článku 66 sa ods. 2 nahrádza takto:
- „2. Polovica súčtu položiek uvedených v písmenách l) až r) článku 57 sa odpočíta od súčtu položiek v písmenách a) až c) mínus i) až k) článku 57 a polovica sa odpočíta od súčtu položiek uvedených v písmenách d) až h) článku 57 po uplatnení limitov stanovených v odseku 1 tohto článku. Pokiaľ polovica súčtu položiek uvedených v písmenách l) až r) presiahne súčet položiek v písmenách d) až h) článku 57, táto presahujúca čiastka sa odpočíta od súčtu položiek uvedených v písmenách a) až c) mínus i) až k) článku 57.
- Položky uvedené v písmene r) článku 57 sa neodpočítajú, ak sa na účely článku 75 zahrnú do výpočtu hodnôt rizikovo vážených expozícií, ako sa stanovuje v časti 4 prílohy IX, alebo do výpočtu kapitálových požiadaviek, ako sa stanovuje v prílohe I k smernici 2006/49/ES.“
- (7) V článku 75 sa písmeno c) nahrádza takto:
- „c) vzhľadom na ich všetky obchodné činnosti, pre devízové riziko, riziko vysporiadania a komoditné riziko, kapitálové požiadavky stanovené podľa článku 18 smernice 2006/49/ES;“
- (8) Článok 101 ods. 1 sa nahrádza takto:

„1. Žiadna z ďalej uvedených inštitúcií neposkytne podporu sekuritizácii nad rámec svojich zmluvných povinností s cieľom zníženia potenciálnych alebo skutočných strát investorov:

a) úverová inštitúcia, ktorá je originátorom a ktorá v súvislosti so sekuritizáciou podnikla jeden z nasledujúcich krokov:

- i) použila článok 95 pri výpočte hodnoty riziko vážených expozícií;
- ii) predala nástroje zo svojej obchodnej knihy účelovej jednotke zaoberajúcej sa sekuritizáciou, takže už nemá v držbe kapitál na krytie špecifického rizika spojeného s týmito nástrojmi;

b) úverová inštitúcia, ktorá je sponzorom.“

(9) Za článok 122a sa vkladá tento článok 122b:

„Článok 122b

1. Bez ohľadu na rizikové váhy pre všeobecné resekuritizačné pozície v časti 4 prílohy IX požadujú príslušné orgány od úverových inštitúcií, aby na pozície vo vysoko zložitých resekuritizáciách uplatňovali rizikovú váhu 1 250 %, pokiaľ úverová inštitúcia nepreukázala príslušnému orgánu v prípade každej takejto resekuritizačnej pozície, že splnila požiadavky stanovené v článku 122a ods. 4 a ods. 5.

2. Odsek 1 sa uplatňuje na pozície v nových resekuritizáciách vydaných po 31. decembri 2010. Na pozície v existujúcich resekuritizáciách sa odsek 1 uplatňuje od 31. decembra 2014, pokiaľ sa po uvedenom dátume doplnili alebo nahradili nové podkladové expozície.“

V článku 136 ods. 2 sa dopĺňa tento odsek:

„Na účely stanovenia primeranej úrovne vlastných zdrojov v rámci procesu preverovania orgánom dohľadu vykonávaného v súlade s článkom 124 príslušné orgány posúdia, či je na účely zachytenia rizík, ktorým by mohla byť úverová inštitúcia vystavená, nutné uložiť osobitnú požiadavku na vlastné zdroje presahujúcu rámec minimálnej úrovne, pričom zohľadnia:

- a) kvantitatívne a kvalitatívne aspekty hodnotenia interného kapitálu úverovými inštitúciami podľa článku 123;
- b) opatrenia, postupy a mechanizmy úverovej inštitúcie uvedené v článku 22;
- c) výsledky procesu preverovania orgánom dohľadu vykonaného v súlade s článkom 124.“

(10) V článku 145 sa ods. 3 nahrádza takto:

„3. Úverové inštitúcie prijímú formálny postup na dosiahnutie súladu s požiadavkami na zverejňovanie informácií stanovenými v odsekoch 1 a 2 a zavedú postupy hodnotenia primeranosti zverejňovaných informácií vrátane ich overovania a periodicity zverejňovania. Úverové inštitúcie zavedú aj politiky na posúdenie toho, či zverejňované údaje poskytujú účastníkom trhu úplné informácie o ich rizikovom profile.

Pokiaľ toto zverejňovanie údajov neposkytuje účastníkom trhu úplné informácie o rizikovom profile, úverové inštitúcie zverejnia dodatočné informácie, ktoré sú nutné popri informáciách požadovaných v súlade

s odsekom 1. Avšak povinné sú zverejňovať iba tie informácie, ktoré sú dôležité a nie sú interné alebo dôverné v súlade s technickými kritériami stanovenými v časti 1 prílohy XII.“

(11) Prílohy sa menia a dopĺňajú podľa prílohy I k tejto smernici:

Článok 2

Smernica 2006/49/ES sa mení a dopĺňa takto:

- (1) V prvom pododseku ods. 1 článku 3 sa dopĺňa toto písmeno t):
„t) sekuritizačná pozícia a resekuritizačná pozícia je sekuritizačná pozícia a resekuritizačná pozícia v zmysle smernice 2006/48/ES.“
- (2) V článku 17 ods. 1 sa úvodná veta nahrádza takto:
„Ak inštitúcia počíta hodnotu rizikovo vážených expozícií na účely prílohy II k tejto smernici v súlade s článkami 84 až 89 smernice 2006/48/ES, tak na účely výpočtu ustanoveného v bode 36 časti 1 prílohy VII k smernici 2006/48/ES platí nasledujúce:“
- (3) V článku 18 ods. 1 sa písmeno a) nahrádza takto:
„a) kapitálových požiadaviek vypočítaných v súlade s metódami a možnosťami stanovenými v článkoch 28 až 32 a prílohách I, II a VI a prípadne v prílohe V pre činnosti súvisiace s obchodnou knihou a v bodoch 1 až 4 prílohy II pre činnosti súvisiace s neobchodnou knihou.“
- (4) Prílohy sa menia a dopĺňajú podľa prílohy II k tejto smernici.

Článok 3

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 31. decembra 2010. Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení a tabuľku zhody medzi týmito ustanoveniami a touto smernicou.
Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.
2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 4

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 5

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*

PRÍLOHA I

Prílohy V, VI, IX a XII k smernici 2006/48/ES sa menia a dopĺňajú takto:

(1) V prílohe V sa dopĺňa tento oddiel 11:

„11. POLITIKY ODMEŇOVANIA

22. Úverové inštitúcie dodržiavajú pri zavádzaní a uplatňovaní politik odmeňovania pre tie kategórie pracovníkov, ktorých profesionálne činnosti majú významný vplyv na ich rizikový profil, nasledujúce zásady, a to spôsobom, ktorý je primeraný ich veľkosti a vnútornej organizácii, ako aj povahe, rozsahu a zložitosti ich činností:
- a) politika odmeňovania je súlade so správnym a účinným riadením rizík a tento spôsob riadenia podporuje a nepodnecuje k riskovaniu, ktoré presahuje úroveň rizika tolerovaného úverovou inštitúciou;
 - b) politika odmeňovania je v súlade s obchodnou stratégiou, cieľmi, hodnotami a dlhodobými záujmami úverovej inštitúcie;
 - c) riadiaci orgán (funkcia dohľadu) úverovej inštitúcie stanovuje všeobecné zásady politiky odmeňovania a zodpovedá za jej uplatňovanie;
 - d) vykonávanie politiky odmeňovania sa aspoň raz ročne podrobí centrálnej a nezávislej internej kontrole dodržiavania politik a postupov odmeňovania stanovených riadiacim orgánom (funkciou dohľadu);
 - e) ak je odmeňovanie závislé od výkonnosti, celková výška odmeny sa zakladá na kombinácii hodnotenia výkonnosti príslušného pracovníka a príslušnej obchodnej jednotky a hodnotenia celkových výsledkov úverovej inštitúcie;
 - f) stála a pohyblivá zložka celkového odmeňovania sú primerane vyvážené; stála zložka predstavuje dostatočne vysoký podiel celkovej odmeny, aby bolo možné uplatňovať úplne pružnú politiku prémie vrátane možnosti nevyplatiť prémie;
 - g) platby spojené s predčasným ukončením zmluvy odrážajú dosiahnutú výkonnosť za dlhšie obdobie a sú navrhnuté tak, aby sa neodmeňovalo zlyhanie;
 - h) meranie výkonnosti používané na výpočet prémie alebo prémiových fondov obsahuje úpravu o súčasné a budúce riziká a zohľadňuje náklady na kapitál a potrebnú likviditu;
 - i) vyplatenie väčšej časti vysokej prémie sa odloží na primeraný čas a je viazané na budúcu výkonnosť spoločnosti.

(2) V prílohe VI sa časť 1 mení a dopĺňa takto:

(a) Bod 8 sa nahrádza takto:

„8. Bez toho, aby boli dotknuté body 9, 10 a 11, sa expozíciám voči regionálnym vládam a miestnym orgánom priradí rovnaká riziková váha ako expozíciám voči inštitúciám, s výhradou ustanovení bodu 11a. Toto zaobchádzanie je nezávislé od rozhodnutia podľa článku 80 ods. 3. Preferenčné zaobchádzanie s krátkodobými expozíciami podľa bodov 31, 32 a 37 sa neuplatňuje.“

(b) Vkladá sa tento bod 11a:

„11a. Bez toho, aby boli dotknuté body 9, 10 a 11, sa expozíciám voči regionálnym vládam a miestnym orgánom členských štátov, denominovaným a financovaným v domácej mene tejto regionálnej vlády a miestneho orgánu, priradí riziková váha 20 %.“

(3) Príloha IX sa mení a dopĺňa takto:

(a) V časti 3 bode 1 sa dopĺňa toto písmeno c):

„c) Rating sa nesmie úplne a ani sčasti zakladať na kapitálom nekrytej podpore poskytnutej samotnou úverovou inštitúciou.“

(b) Časť 4 sa mení a dopĺňa takto:

i) V bode 5 sa dopĺňa táto veta:

„Ak rating nominovanej ratingovej agentúry nie je možné použiť pre pozíciu v aktívami zaistených krátkodobých obchodovateľných cenných papieroch z dôvodu požiadavky ustanovenej v časti 3 bode 1 písm. c), úverová inštitúcia môže použiť rizikovú váhu priradenú facilitu likvidity s cieľom vypočítať hodnotu rizikovo váženej expozície krátkodobého obchodovateľného cenného papiera, ak krátkodobý obchodovateľný cenný papier programu ABCP a facilitu likvidity tvoria prekrývajúce sa pozície.“

ii) Bod 6 sa nahrádza takto:

„6. Pokiaľ sa v bode 8 neustanovuje inak, hodnota rizikovo váženej expozície sekuritizačnej alebo resekuritizačnej pozície s ratingom sa počíta tak, že na hodnotu expozície sa uplatní riziková váha spojená so stupňom kreditnej kvality, do ktorého príslušné orgány zaradili rating v súlade s článkom 98, ako je stanovené v tabuľke 1.“

iii) Tabuľka 1 sa nahrádza takto:

Tabuľka č. 1

Stupeň kreditnej kvality	1	2	3	4 (len pre ratingy ako krátkodobé ratingy)	Všetky ostatné stupne kreditnej kvality
Sekuritizačné pozície	20 %	50 %	100 %	350 %	1250 %
Resekuritizačné pozície	40 %	100 %	225 %	650 %	1250 %

iv) Tabuľka 2 sa vypúšťa.

v) Bod 46 sa nahrádza takto:

„46. Podľa metódy ratingov sa hodnota rizikovo vážených expozícií sekuritizačných pozícií alebo resekuritizácií s ratingom počíta tak, že na

hodnotu expozície sa uplatní riziková váha spojená so stupňom kreditnej kvality, do ktorého bol rating zaradený príslušnými orgánmi v súlade s článkom 98, ako je stanovené v tabuľke 4, vynásobená hodnotou 1,06.“

vi) Tabuľka 4 sa nahrádza takto:

Tabuľka č. 4

Stupeň kreditnej kvality		Sekuritizačné pozície			Resekuritizačné pozície	
Ratingy iné ako krátkodobé	Krátkodobé ratingy	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Všetky ostatné ratingy a bez ratingu		1250 %				

vii) Bod 47 sa nahrádza takto:

„47. Váhy v stĺpci C tabuľky 4 sa uplatnia, ak sekuritizačná pozícia nie je resekuritizačnou pozíciou a ak je skutočný počet sekuritizovaných expozícií menší ako šesť. Na zostávajúce sekuritizačné pozície, ktoré nie sú resekuritizačnými pozíciami, sa uplatnia váhy v stĺpci B, ak pozícia nie je v najvyššej nadriadenej tranži sekuritizácie, v prípade čoho sa uplatnia váhy v stĺpci A. Na resekuritizačné pozície sa uplatnia váhy v stĺpci E, ak resekuritizačná pozícia nie je v najvyššej nadriadenej tranži resekuritizácie a žiadne z podkladových expozícií neboli samotné resekuritizačnými expozíciami, v prípade čoho sa použije stĺpec D. Pri rozhodovaní o tom, či je

tranža najvyššia nadriadená, sa nemusia zohľadňovať sumy splatné v rámci úrokových alebo menových derivátových zmlúv, splatné poplatky, či iné podobné platby.

viii) Bod 48 sa vypúšťa.

ix) Bod 49 sa nahrádza takto:

„49. Pri výpočte skutočného počtu sekuritizovaných expozícií sa s viacerými expozíciami voči jednému dlžníkovi zaobchádza ako s jednou expozíciou. Skutočný počet expozícií sa vypočíta takto:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kde EAD_i je súčet hodnôt všetkých expozícií voči i-tému dlžníkovi. Ak je známy podiel portfólia spojený s najväčšou expozíciou, C1, úverová inštitúcia môže počítať N ako 1/C1.“

x) Bod 50 sa vypúšťa.

xi) Bod 52 sa nahrádza takto:

„52. Pokiaľ sa v bodoch 58 a 59 neustanovuje inak, riziková váha uplatniteľná na sekuritizačnú pozíciu v rámci metódy založenej na vzorci stanovenom orgánom dohľadu je riziková váha, ktorá sa má uplatniť v súlade s bodom 53. Riziková váha pre resekuritizačné pozície však nie je nižšia ako 20 % a pre všetky ostatné sekuritizačné pozície nie je nižšia ako 7 %.“

xii) V bode 53 sa šiesty odsek nahrádza takto:

„N je skutočný počet expozícií počítaných v súlade s bodom 49. V prípade resekuritizácií musí úverová inštitúcia zohľadňovať počet sekuritizačných expozícií v skupine, a nie počet podkladových expozícií v pôvodných skupinách, z ktorých pochádzajú podkladové sekuritizačné expozície.“

(12) (4) Príloha XII časť 2 sa mení a dopĺňa takto:

a) Body 9 a 10 sa nahrádzajú takto:

„9. Úverové inštitúcie, ktoré počítajú svoje kapitálové požiadavky v súlade s článkom 75 písm. b) a c), zverejňujú tieto požiadavky osobitne pre každé riziko uvedené v daných ustanoveniach. Okrem toho sa osobitne zverejňuje kapitálová požiadavka na špecifické úrokové riziko sekuritizačných pozícií.

10. Úverové inštitúcie, ktoré počítajú svoje kapitálové požiadavky v súlade s prílohou V k smernici 2006/49/ES, zverejňujú tieto informácie:

a) za každé zahrnuté subportfólio:

- i) charakteristiky použitých modelov;
- ii) pri kapitálových požiadavkách na dodatočné riziko, použité metodiky a riziká merané s použitím interného modelu vrátane opisu prístupu, ktorý úverová inštitúcia použila na určenie horizontov likvidity, metodík používaných na docielenie toho, aby hodnotenie kapitálu spĺňalo požadovaný štandard správnosti, a prístupov použitých na validáciu modelu;

- iii) opis stresového testovania uplatneného na subportfólio;
- iv) opis prístupov použitých na spätné testovanie a validáciu presnosti a konzistentnosti interných modelov a modelových postupov;
- b) mieru akceptácie príslušným orgánom;
- c) opis rozsahu a metodík na dosiahnutie súladu s požiadavkami stanovenými v časti B prílohy VII k smernici 2006/49/ES;
- d) najvyššiu, najnižšiu a strednú hodnotu:
 - i) meraní dennej hodnoty v riziku za vykazované obdobie a ku koncu obdobia;
 - ii) meraní hodnoty v riziku v stresových podmienkach za vykazované obdobie a ku koncu obdobia;
 - iii) kapitálovú požiadavku na dodatočné riziko za vykazované obdobie a ku koncu obdobia;
- e) výšku kapitálu na dodatočné riziko spolu s váženým priemerným horizontom likvidity za každé zahrnuté subportfólio;
- f) porovnanie denných meraní hodnoty v riziku na konci dňa s jednoduchými zmenami hodnoty portfólia ku koncu nasledujúceho obchodného dňa spolu s analýzou dôležitých prekročení počas vykazovaného obdobia.“

b) Bod 14 sa nahrádza takto:

„14. Úverové inštitúcie, ktoré počítajú hodnoty rizikovo vážených expozícií v súlade s článkami 94 až 101 alebo kapitálové požiadavky podľa bodu 16a prílohy I k smernici 2006/49/ES, zverejňujú tieto informácie, v prípade potreby osobitne za obchodnú knihu a neobchodnú knihu:

- a) opis cieľov úverovej inštitúcie v súvislosti so sekuritizačnou činnosťou;
- b) povahu ďalších rizík vrátane rizika likvidity spojeného so sekuritizovanými aktívami;
- c) druh rizík z hľadiska poradia vysporiadania podkladových sekuritizačných pozícií a z hľadiska aktív, ktoré sú podkladom týchto sekuritizačných pozícií prevzatých a udržiavaných resekuritizačnou činnosťou;
- d) rôzne úlohy, ktoré úverová inštitúcia zohráva v sekuritizačnom procese;
- e) mieru účasti úverovej inštitúcie na každej sekuritizačnej činnosti;
- f) opis postupov zavedených na monitorovanie zmien kreditného rizika a trhového rizika sekuritizačných expozícií vrátane toho, ako správanie podkladových aktív vplýva na sekuritizačné expozície, a opis toho, ako sa tieto postupy odlišujú v prípade resekuritizačných expozícií;
- g) opis politiky, ktorú úverová inštitúcia uplatňuje pri používaní zaistenia a osobného zabezpečenia na zmiernenie rizík ponechaných sekuritizačných a resekuritizačných expozícií vrátane identifikácie významných protistrán zaistenia podľa príslušného druhu rizikovej expozície;

- h) prístupy k výpočtu hodnôt rizikovo vážených expozícií, ktoré úverová inštitúcia uplatňuje pri svojej sekuritizačnej činnosti, vrátane druhov sekuritizačných expozícií, na ktoré sa každý prístup uplatňuje;
- i) druhy SSPE, ktoré úverová inštitúcia ako sponzor využíva na sekuritizáciu expozícií tretích strán, vrátane toho, či úverová inštitúcia má súvahové a podsúvahové expozície voči týmto SSPE a ak áno, v akej forme a v akom rozsahu;
- j) súhrnný prehľad účtovných metód, ktoré úverová inštitúcia využíva pri svojej sekuritizačnej činnosti, vrátane:
 - i) informácie, či sa s transakciami zaobchádza ako s predajom alebo ako s financovaním;
 - ii) uznanie ziskov z predaja;
 - iii) metód a základných predpokladov a vstupov pri oceňovaní sekuritizačných pozícií;
 - iv) zaobchádzania so syntetickými sekuritizáciami, pokiaľ nie je obsiahnuté v iných účtovných metódach;
 - v) spôsobu, akým sa oceňujú aktíva čakajúce na sekuritizáciu, a či sú zaevidované v neobchodnej knihe alebo v obchodnej knihe úverových inštitúcií;
 - vi) politik vykazovania záväzkov v súvahe pri dohodách, v prípade ktorých by sa mohlo od úverovej inštitúcie vyžadovať, aby poskytla finančnú podporu pre sekuritizované aktíva;
- k) názvy ratingových agentúr používaných pri sekuritizácii a druhy expozícií, pre ktoré sa jednotlivé ratingové agentúry používajú;
- l) v náležitých prípadoch, opis prístupu interného hodnotenia, ako je ustanovený v časti 4 prílohy IX, vrátane štruktúry procesu interného hodnotenia a vzťahu medzi interným hodnotením a externými ratingmi, použitia interného hodnotenia na iné účely ako na výpočet kapitálu podľa prístupu interného hodnotenia, kontrolných mechanizmov pre proces interného hodnotenia vrátane zhodnotenia nezávislosti, zodpovednosti a preskúmania procesu interného hodnotenia; druhy expozícií, na ktoré sa proces interného hodnotenia uplatňuje, a stresové faktory používané na určenie úrovni zníženia kreditného rizika, podľa druhov expozícií;
- m) vysvetlenie významných zmien ktorýchkoľvek kvantitatívnych údajov zverejňovaných podľa písmen i) až l) od posledného vykazovaného obdobia;
- n) osobitne za obchodnú a neobchodnú knihu nasledujúce informácie členené podľa druhu expozície:
 - i) celkovú hodnotu zostávajúcich expozícií sekuritizovaných úverovou inštitúciou, osobitne za tradičné a syntetické sekuritizácie a za sekuritizácie, pri ktorých úverová inštitúcia koná len ako sponzor;
 - ii) celkovú hodnotu ponechaných alebo nakúpených sekuritizačných expozícií v súvahe a sekuritizačných expozícií v podsúvahe;

- iii) celkovú hodnotu aktív čakajúcich na sekuritizáciu;
 - iv) pokiaľ ide o sekuritizované facility, na ktoré sa vzťahuje prístup predčasného splatenia, celkové čerpané expozície priradené k podielu predávajúceho, respektíve k podielu investorov, celkové kapitálové požiadavky, ktoré vznikli úverovej inštitúcii voči ňou ponechaným podielom (podielom predávajúceho) na čerpaných zostatkoch a nečerpaných linkách, a celkové kapitálové požiadavky, ktoré vznikli úverovej inštitúcii voči podielom investora na čerpaných zostatkoch a nečerpaných linkách;
 - v) hodnotu sekuritizačných expozícií, ktoré sa odpočítajú od vlastných zdrojov alebo ktorým sa priradí riziková váha 1 250 %;
 - vi) súhrnný prehľad sekuritizačnej činnosti v bežnom roku vrátane hodnoty sekuritizovaných expozícií a uznaného zisku alebo straty z predaja;
- o) osobitne za obchodnú knihu a za neobchodnú knihu tieto informácie:
- i) za každý použitý prístup ku kapitálovým požiadavkám celkovú hodnotu ponechaných alebo odkúpených sekuritizačných pozícií a s nimi spojených kapitálových požiadaviek rozdelených na sekuritizačné a resekuritizačné expozície a ďalej rozdelených na účelný počet pásiem rizikových váh alebo pásiem kapitálových požiadaviek;
 - ii) celkovú hodnotu ponechaných alebo odkúpených resekuritizačných pozícií rozdelených podľa expozície pred a po zaistení/poistení a podľa expozície voči finančným ručiteľom, ďalej rozdelené podľa kategórií kreditnej spoľahlivosti ručiteľov alebo podľa mena ručiteľa;
- p) za neobchodnú knihu a v súvislosti s expozíciami sekuritizovanými úverovou inštitúciou, hodnotu sekuritizovaných aktív zhoršenej kvality/po termíne splatnosti a strát, ktoré úverová inštitúcia uznala počas bežného obdobia, v oboch prípadoch rozdelené podľa druhov expozícií;
- q) za obchodnú knihu celkové zostávajúce expozície sekuritizované úverovou inštitúciou, na ktoré sa vzťahuje kapitálová požiadavka na trhové riziko, rozdelené na tradičné/syntetické a podľa druhov expozície.“
- c) Dopĺňa sa tento bod 15:

„15. Pokiaľ ide o politiku a postupy odmeňovania úverovej inštitúcie pre tie kategórie pracovníkov, ktorých profesionálne činnosti majú významný vplyv na jej rizikový profil, zverejňujú sa tieto informácie:

- a) informácie týkajúce sa rozhodovacieho procesu použitého pri určení politiky odmeňovania, vrátane prípadných informácií o zložení a mandáte výboru pre odmeňovanie, mena externého poradcu, ktorého služby sa použili pri určení politiky odmeňovania, a úlohy príslušných zúčastnených strán;
- b) informácie týkajúce sa väzby medzi odmenou a výkonom;

- c) informácie o kritériách použitých na meranie výkonu a na úpravu o riziko;
- d) informácie o výkonnostných kritériách, na ktorých sa zakladá nárok na akcie, opcie alebo pohyblivé zložky odmeňovania;
- e) hlavné parametre a zdôvodnenie akéhokoľvek systému prémie a všetkých ďalších nepeňažných výhod.“

PRÍLOHA II

Prílohy I, II, V a VII k smernici 2006/49/ES sa menia a dopĺňajú takto:

(1) Príloha I sa mení a dopĺňa takto:

a) Bod 14 sa mení a dopĺňa takto:

i) Prvý odsek sa nahrádza takto:

„14. Inštitúcia priradí svoje čisté pozície v obchodnej knihe v nástrojoch, ktoré nie sú sekuritizačnými pozíciami, vypočítané v súlade s bodom 1, k príslušným kategóriám v tabuľke 1 podľa ich emitenta/dlžníka, externého alebo interného ratingu a zostatkovej splatnosti a následne ich vynásobí váhami uvedenými v danej tabuľke. Sčíta svoje vážené pozície vyplývajúce z uplatnenia tohto bodu a bodu 16a (bez ohľadu na to, či sú dlhé alebo krátke), aby vypočítala svoju kapitálovú požiadavku voči špecifickému riziku.“

ii) Štvrtý odsek sa vypúšťa.

b) Vkladá sa tento bod 16a:

„16a. Inštitúcia vypočíta kapitálovú požiadavku na svoje čisté pozície v obchodnej knihe v nástrojoch, ktoré sú sekuritizačnými pozíciami, takto:

- a) pre sekuritizačné pozície, na ktoré by sa v neobchodnej knihe tej istej inštitúcie vzťahoval štandardizovaný prístup pre kreditné riziko, 8 % z hodnoty rizikovo vážených expozícií podľa štandardizovaného prístupu stanoveného v časti 4 prílohy IX k smernici 2006/48/ES;
- b) pre sekuritizačné pozície, na ktoré by sa v neobchodnej knihe tej istej inštitúcie vzťahoval prístup interných ratingov, 8 % z hodnoty rizikovo vážených expozícií podľa prístupu interných ratingov stanoveného v časti 4 prílohy IX k smernici 2006/48/ES. Metódu založenú na vzorci stanovenom orgánom dohľadu môžu so schválením orgánu dohľadu použiť len inštitúcie iné ako inštitúcia, ktorá je originátorom a ktorá ju môže uplatniť pre tú istú sekuritizačnú pozíciu vo svojej neobchodnej knihe. Odhady PD a LGD ako vstupy pre metódu založenú na vzorci stanovenom orgánom dohľadu sa prípadne určia v súlade s článkami 84 až 89 smernice 2006/48/ES alebo, alternatívne a pod podmienkou osobitného súhlasu orgánu dohľadu, na základe prístupu stanoveného v bode 5a prílohy V;
- c) bez toho, aby boli dotknuté písmená a) a b), pre resekuritizačné pozície, na ktoré by sa podľa článku 122b ods. 1 smernice 2006/48/ES vzťahovala riziková váha 1 250 %, pokiaľ by boli v neobchodnej knihe tej istej inštitúcie, 8 % z hodnoty rizikovo vážených expozícií podľa uvedeného článku.“

c) Bod 34 sa nahrádza takto:

„34. Inštitúcia spočíta všetky svoje čisté dlhé pozície a všetky svoje čisté krátke pozície podľa bodu 1. Svoju celkovú hrubú pozíciu vynásobí hodnotou 8 %, aby vypočítala svoju kapitálovú požiadavku na špecifické riziko.“

d) Bod 35 sa vypúšťa.

(2) V prílohe II bode 7 sa druhý odsek nahrádza takto:

„V prípade swapu na kreditné zlyhanie však inštitúcia, ktorej expozícia vyplývajúca zo swapu predstavuje dlhú pozíciu v podkladovom nástroji, môže použiť hodnotu 0 % pre potenciálnu budúcu kreditnú expozíciu, pokiaľ swap na kreditné zlyhanie nepodlieha uzatvoreniu na základe insolventnosti subjektu, ktorého expozícia vyplývajúca zo swapu predstavuje krátku pozíciu v podkladovom nástroji, hoci pri podkladovom nástroji neprišlo k zlyhaniu, v prípade ktorého sa hodnota potenciálnej budúcej kreditnej expozície inštitúcie obmedzuje na hodnotu prémie, ktoré daný subjekt ešte nezaplatil inštitúcii.“

(3) Príloha V sa mení a dopĺňa takto:

a) Bod 1 sa nahrádza takto:

„1. Príslušné orgány povolia inštitúciám za podmienok ustanovených v tejto prílohe, aby vypočítavali svoje kapitálové požiadavky na pozičné riziko, devízové riziko a/alebo komoditné riziko pomocou svojich vlastných interných modelov riadenia rizika namiesto metód uvedených v prílohách I, III a IV alebo v kombinácii s nimi. Použitie týchto modelov na účely dohľadu nad kapitálovými požiadavkami si v každom prípade vyžaduje ich výslovné uznanie príslušnými orgánmi.“

b) V bode 4 sa druhý odsek nahrádza takto:

„Príslušné orgány preskúmajú schopnosť inštitúcie vykonávať spätné testovanie ako na skutočných, tak aj na hypotetických zmenách hodnoty portfólia. Spätné testovanie na hypotetických zmenách hodnoty portfólia spočíva v porovnaní hodnoty portfólia na konci dňa a jeho hodnoty na konci nasledujúceho dňa za predpokladu nezmenených pozícií. Príslušné orgány vyžadujú od inštitúcií, aby prijali vhodné opatrenia na zlepšenie svojich programov spätného testovania, ak ich považujú za nedostatočné. Príslušné orgány ako minimum vyžadujú, aby inštitúcie vykonávali spätné testovanie na hypotetických výsledkoch (pri použití zmien v hodnote portfólia, ktoré by vznikli, ak by sa pozície na konci dňa nezmenili).“

c) Bod 5 sa nahrádza takto:

„5. Na účely výpočtu kapitálových požiadaviek na špecifické riziko súvisiace s obchodovanými dlhovými a akciovými pozíciami príslušné orgány uznávajú používanie interného modelu inštitúcie, ak okrem splnenia podmienok uvedených vo zvyšnej časti tejto prílohy spĺňa interný model tieto podmienky:

- a) vysvetľuje historické kolísanie cien v portfóliu;
- b) zachytáva koncentráciu, čo sa týka veľkosti a zmien zloženia portfólia;
- c) je odolný voči nepriaznivému prostrediu;
- d) je validovaný prostredníctvom spätného testovania zameraného na zhodnotenie toho, či sa presne zachytáva špecifické riziko. Ak príslušné orgány povolia, aby sa toto spätné testovanie vykonávalo

na základe príslušných podportfólií, tieto podportfóliá musia byť vybrané konzistentným spôsobom;

- e) zachytáva bázičné riziko týkajúce sa titulov, čo znamená, že inštitúcie preukážu, že interný model je citlivý na podstatné idiosynkratické rozdiely medzi podobnými, ale nie identickými pozíciami;
- f) zachytáva riziko udalosti.

Interný model inštitúcie konzervatívne zhodnotí riziko vyplývajúce z menej likvidných pozícií a z pozícií s obmedzenou transparentnosťou cien pri realistických trhových scenároch. Interný model navyše spĺňa minimálne štandardy pre údaje. Proxy údaje sú primerane konzervatívne a môžu sa použiť len tam, kde neexistujú dostatočné údaje alebo kde tieto údaje neodrážajú skutočnú volatilitu pozície alebo portfólia.

Inštitúcia sa môže rozhodnúť, že vylúči z výpočtu svojej kapitálovej požiadavky na špecifické riziko s použitím interného modelu tie pozície, pri ktorých spĺňa kapitálovú požiadavku na pozičné riziká podľa bodu 16a prílohy I.

Keďže dochádza k vývoju techník a osvedčených postupov, inštitúcie tento vývoj využijú.“

- d) Vkladajú sa tieto body 5a až 5k:

„5a. Inštitúcie, na ktoré sa v súvislosti s obchodovanými dlhovými nástrojmi vzťahuje bod 5, majú zavedený prístup, ktorým pri výpočte svojich kapitálových požiadaviek zachytia riziká zlyhania a migrácie svojich pozícií v obchodnej knihe, ktoré sú dodatočné k rizikám zachyteným pri meraní hodnoty v riziku, ako sa stanovuje v bode 5. Inštitúcia preukáže, že prístup, ktorý zvolila, je v súlade so štandardami správnosti, ktoré sú porovnateľné s prístupom stanoveným v článkoch 84 až 89 smernice 2006/48/ES s predpokladom konštantnej úrovne rizika, a prípadne upravené tak, aby odrážali vplyv likvidity, koncentrácií, zaistenia a opcií.

Rozsah pôsobnosti

5b. Prístup k zachytávaniu dodatočných rizík zlyhania a migrácie sa vzťahuje na všetky pozície podliehajúce kapitálovej požiadavke na špecifické úrokové riziko, ale nevzťahuje sa na tie pozície, ktoré podliehajú osobitnému zaobchádzaniu podľa bodu 16a prílohy I. Pod podmienkou schválenia orgánom dohľadu sa inštitúcia môže rozhodnúť, že bude systematicky zahrňať všetky pozície v kótovaných akciách a pozície v derivátoch založené na kótovaných akciách, v prípade ktorých je takéto zahrnutie v súlade so spôsobom, akým banka interne meria a riadi riziko. Tento prístup musí odrážať vplyv korelácií medzi udalosťami zlyhania a migrácie. Nesmie odrážať vplyv diverzifikácie medzi udalosťami zlyhania a migrácie na jednej strane a inými faktormi trhového rizika na druhej strane.

Parametre

- 5c. Prístup k zachytávaniu dodatočných rizík musí merať straty spôsobené zlyhaním a migráciou interných alebo externých ratingov v intervale spoľahlivosti 99,9 % v kapitálovom horizonte jedného roka.

Korelačné predpoklady musia byť podporené analýzou objektívnych údajov v teoreticky správnom rámci. Prístup na zachytávanie dodatočných rizík musí primerane odrážať koncentrácie emitentov. Zohľadnené musia byť aj koncentrácie, ktoré môžu vzniknúť v rámci tried produktov a medzi triedami produktov za stresových podmienok.

Tento prístup sa zakladá na predpoklade stálej úrovne rizika v kapitálovom horizonte jedného roka, čo znamená, že dané jednotlivé pozície alebo súbory pozícií v obchodnej knihe, ktoré zaznamenali zlyhanie alebo migráciu počas svojho horizontu likvidity, sa na konci svojho horizontu likvidity znovu vyvážia tak, aby dosiahli začiatočnú úroveň rizika. Inštitúcia sa alternatívne môže rozhodnúť, že bude konzistentne používať predpoklad jednoročnej stálej pozície.

- 5d. Horizonty likvidity sa stanovujú na základe času potrebného na predaj pozície alebo na zaistenie všetkých závažných relevantných cenových rizík za stresových trhových podmienok, s osobitným zreteľom na veľkosť pozície. Horizonty likvidity musia odrážať skutočnú prax a skúsenosti počas obdobia systematického, ako aj idiosynkratického stresu. Horizont likvidity sa meria na základe konzervatívnych predpokladov a musí byť dostatočne dlhý, aby samotný akt predaja alebo zaistenia nemal závažný vplyv na cenu, za ktorú sa uskutoční predaj alebo zaistenie.

Pri určovaní primeraného horizontu likvidity pre pozíciu alebo súbor pozícií platí minimálna hranica troch mesiacov.

Pri určovaní primeraného horizontu likvidity pre pozíciu alebo súbor pozícií sa zohľadňujú interné politiky inštitúcie týkajúce sa úprav ocenenia a riadenia neuplatnených pozícií. Keď inštitúcia stanovuje horizonty likvidity skorej pre súbory pozícií ako pre jednotlivé pozície, kritériá na vymedzenie súborov pozícií sa stanovujú spôsobom, ktorý účelne odráža rozdiely v likvidite. Horizonty likvidity musia byť dlhšie pre pozície, ktoré sú koncentrované, čo odráža dlhšie obdobie potrebné na likvidáciu takýchto pozícií. Horizont likvidity v prípade sekuritizačných skladov (tzv. securitisation warehouse) musí odrážať čas na vybudovanie, predaj a sekuritizáciu aktív, alebo na zaistenie závažných rizikových faktorov za stresových trhových podmienok.

- 5e. Do prístupu inštitúcie na zachytávanie dodatočných rizík zlyhania a migrácie môžu byť zahrnuté zaistenia. Pozície je možné vzájomne započítavať, keď sa dlhé a krátke pozície týkajú toho istého finančného nástroja. Účinky zaistenia alebo diverzifikácie spojené s dlhými a krátkymi pozíciami zahŕňajúcimi rôzne nástroje alebo rôzne cenné papiere toho istého dlžníka, ako aj s dlhými a krátkymi pozíciami rôznych emitentov môžu byť uznané len explicitným modelovaním hrubých dlhých a krátkych pozícií v rôznych nástrojoch. Inštitúcie zohľadnia vplyv závažných rizík, ktoré by mohli nastať počas intervalu medzi splatnosťou zaistenia a horizontom likvidity, ako aj potenciál závažných základných rizík v stratégiách zaistenia podľa produktov, poradia vysporiadania v kapitálovej štruktúre, interného alebo externého

ratingu, splatnosti, ročníka a ďalších rozdielov v nástrojoch. Inštitúcia zohľadní zaistenie, len ak ho možno zachovať aj v prípade, že sa dlžník blíži ku kreditnej alebo inej udalosti.

V prípade pozícií v obchodnej knihe, ktoré sú zaistené dynamickými zaist'ovacími stratégiami, je opätovné vyváženie zaistenia v horizonte likvidity zaistenej pozície možné uznať len za predpokladu, že inštitúcia i) sa rozhodne modelovať opätovné vyváženie zaistenia konzistentne v celom príslušnom súbore pozícií v obchodnej knihe, ii) preukáže, že zahrnutie opätovného vyváženia povedie k lepšiemu meraniu rizík, a iii) preukáže, že trhy nástrojov slúžiacich ako zaistenie sú dostatočne likvidné, aby umožnili toto opätovné vyváženie aj počas období stresu. Akékoľvek zostávajúce riziká vyplývajúce z dynamickým zaist'ovacích stratégií musia byť premietnuté do kapitálovej požiadavky.

- 5f. Prístup k zachytávaniu dodatočných rizík zlyhania a migrácie musí odrážať nelineárny účinok opcií, štruktúrovaných úverových derivátov a iných pozícií s výrazným nelineárnym správaním, pokiaľ ide o zmeny ceny. Inštitúcia musí brať primeraný ohľad aj na veľkosť rizika modelu spojeného s oceňovaním a odhadom cenových rizík súvisiacich s takýmito produktmi.
- 5g. Prístup k zachytávaniu dodatočných rizík zlyhania a migrácie sa musí zakladať na objektívnych údajoch.

Validácia

- 5h. V rámci nezávislého preskúmania svojho systému merania rizík a validácie svojich interných modelov, ako sa to vyžaduje v tejto prílohe, musia inštitúcie s ohľadom na prístup k zachytávaniu dodatočných rizík zlyhania a migrácie najmä:
- i) potvrdiť, že ich prístup k modelovaniu korelácií a cenových zmien je vhodný pre ich portfólio, vrátane výberu a váh ich systematických rizikových faktorov;
 - ii) vykonať mnoho stresových testov vrátane analýzy citlivosti a analýzy scenárov s cieľom zhodnotiť kvalitatívnu a kvantitatívnu opodstatnenosť daného prístupu, najmä pokiaľ ide o zaobchádzanie s koncentraciami. Tieto testy sa nesmú neobmedzovať na spektrum udalostí, ktoré boli zaznamenané v minulosti;
 - iii) uplatňovať primeranú kvantitatívnu validáciu vrátane príslušných interných porovnávacích štandardov pre modelovanie.

Prístup k zachytávaniu dodatočných rizík musí byť v súlade s internými metodikami inštitúcie pre riadenie rizík, ktoré sa týkajú určovania, merania a riadenia rizík obchodovania.

Dokumentácia

- 5i. Inštitúcia dokumentuje svoj prístup k zachytávaniu dodatočných rizík zlyhania a migrácie tak, aby jej korelačné a iné predpoklady modelovania boli pre príslušné orgány transparentné.

Interné prístupy založené na rôznych parametroch

5j. Ak inštitúcia používa prístup na zachytávanie dodatočných rizík zlyhania a migrácie, ktorý nie je v súlade so všetkými požiadavkami tohto bodu, ale je v súlade s internými metodikami inštitúcie na určovanie, meranie a riadenie rizík, musí byť schopná preukázať, že jej prístup vedie ku kapitálovej požiadavke, ktorá je aspoň tak vysoká, akoby sa zakladala na prístupe, ktorý je v úplnom súlade s požiadavkami tohto bodu. Príslušné orgány aspoň raz ročne preskúmajú, či sa ustanovenia predchádzajúcej vety dodržiavajú. Výbor európskych orgánov bankového dohľadu monitoruje celú škálu postupov uplatňovaných v tejto oblasti a vypracuje usmernenia s cieľom zabezpečiť rovnaké podmienky.

Periodickosť výpočtu

5k. Inštitúcia vypočítava prístup k zachytávaniu dodatočných rizík aspoň raz týždenne.

e) Bod 7 sa nahrádza takto:

„7. Na účely bodu 10b písm. a) a b) sa výsledky vlastných výpočtov inštitúcie zvýšia za pomoci multiplikačného faktora (m+), ktorý má minimálnu hodnotu 3.“

f) V bode 8 sa prvý odsek nahrádza takto:

„Na účely bodu 10b písm. a) a 10b) písm. b) sa multiplikačný faktor (m+) zvýši o plus faktor v rozmedzí od 0 do 1 podľa tabuľky 1, v závislosti od počtu prekročení za posledných 250 obchodných dní, ktoré potvrdí spätné testovanie merania hodnoty v riziku vykonané inštitúciou v súlade s bodom 10. Príslušné orgány od inštitúcií vyžadujú, aby konzistentne vypočítavali prekročenia za pomoci spätného testovania na hypotetických zmenách hodnoty portfólia. Prekročenie znamená jednoduchú zmenu hodnoty portfólia, ktorá prevyšuje meranie hodnoty v riziku pre daný deň vypočítané za pomoci modelu inštitúcie. Na účely určenia plus faktora sa počet prekročení vyhodnocuje minimálne štvrt'ročne.“

g) Bod 9 sa vypúšťa.

h) Bod 10 sa mení a dopĺňa takto:

i) Písmeno c) sa nahrádza takto:

„c) 10-dňové obdobie držby;“

ii) Písmeno e) sa nahrádza takto:

„e) mesačné aktualizovanie súborov údajov.“

i) Vkladajú sa tieto body 10a a 10b:

„10a. Okrem toho každá inštitúcia vypočíta „stresovú hodnotu v riziku“ na základe merania hodnoty v riziku súčasného portfólia za desaťdňové obdobie držby a s jednostranným intervalom spoľahlivosti 99 %, kde vstupy modelov hodnoty v riziku sú kalibrované podľa historických údajov z období výrazného finančného stresu týkajúceho sa portfólia spoločnosti. Voľba týchto historických údajov podlieha ročnému preskúmania a schváleniu príslušnými orgánmi. Výbor európskych orgánov bankového dohľadu monitoruje celú škálu postupov uplatňovaných v tejto oblasti a vypracúva usmernenia s cieľom

zabezpečiť zblížovanie. Inštitúcie vypočítavajú stresovú hodnotu v riziku minimálne raz týždenne.

10b. Každá inštitúcia musí denne spĺňať kapitálovú požiadavku vyjadrenú ako súčet týchto hodnôt:

a) vyššia hodnota z týchto hodnôt: hodnota VaR z predchádzajúceho dňa zameraná podľa bodu 10 (VaR_{t-1}) alebo hodnota priemeru denných meraní VaR podľa bodu 10 v každý z predchádzajúcich šesťdesiatich obchodných dní (VaR_{avg}), vynásobená multiplikačným faktorom ($m+$);

plus

b) vyššia hodnota z týchto hodnôt: najnovšia dostupná hodnota stresovej VaR inštitúcie podľa bodu 10a ($sVaR_{t-1}$) alebo priemer hodnôt stresových VaR vypočítaných spôsobom a s periodickosťou uvedenou v bode 10a počas predchádzajúcich šesťdesiatich obchodných dní ($sVaR_{avg}$), vynásobený multiplikačným faktorom ($m+$);

plus

c) súčet vážených pozícií inštitúcie (bez ohľadu na to, či sú dlhé, alebo krátke) vyplývajúcich z uplatnenia bodu 16a prílohy I;

plus

d) vyššia hodnota z týchto hodnôt: hodnota najnovšieho merania dodatočného rizika zlyhania a migrácie inštitúcie alebo priemerná hodnota meraní dodatočného rizika zlyhania a migrácie inštitúcie za 12-týždňov podľa bodu 5a.“

j) V bode 12 sa prvý odsek nahrádza takto:

„Model merania rizík musí zachytávať dostatočné množstvo rizikových faktorov v závislosti od úrovne činnosti inštitúcie na príslušných trhoch. Ak je rizikový faktor zahrnutý v modeli oceňovania inštitúcie, ale nie v modeli merania rizík, inštitúcia musí byť schopná zdôvodniť túto skutočnosť k spokojnosti príslušného orgánu. Okrem toho, model merania rizík musí zachytávať nelineárnosti opcií a iných produktov, ako aj riziko korelácie a bázičné riziko. Ak sa v prípade rizikových faktorov použijú proxy údaje, musia pre konkrétnu držanú pozíciu preukazovať dobré výsledky dosiahnuté v minulosti. Okrem toho, pre jednotlivé druhy rizík platí nasledujúce:“

(4) Časť B prílohy VII sa mení a dopĺňa takto:

a) V bode 2 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) zdokumentované politiky a postupy procesu oceňovania. To zahŕňa jasné vymedzenie zodpovednosti jednotlivých oblastí podieľajúcich sa na stanovení ocenenia, zdroje informácií o trhu a preskúmanie ich primeranosti, usmernenia pre používanie nepozorovateľných vstupov odrážajúcich predpoklady inštitúcie o tom, čo budú účastníci trhu používať pri oceňovaní pozície, periodickosť nezávislého oceňovania, načasovanie uzatváracích cien, postupy pre úpravu oceňovaní, postupy overovania na konci mesiaca a ad hoc;“

b) Bod 3 sa nahrádza takto:

„3. Inštitúcie oceňujú svoje pozície trhovou cenou vždy, keď je to možné. Pod oceňovaním trhovými cenami sa rozumie aspoň denné oceňovanie pozícií na základe ľahko dostupných uzatváracích cien pochádzajúcich z nezávislých zdrojov, akými sú napríklad ceny na burze, aktuálne ceny zo systému alebo kotácie od niekoľkých nezávislých renomovaných brokerov.

c) Bod 5 sa nahrádza takto:

„5. Ak oceňovanie trhovými cenami nie je možné, inštitúcie musia konzervatívnym spôsobom oceňovať svoje pozície/portfóliá na základe modelu ešte predtým, ako uplatnia kapitálové požiadavky z obchodnej knihy. Oceňovanie na základe modelu je vymedzené ako akékoľvek oceňovanie, ktoré musí byť porovnateľné s referenčnou hodnotou, extrapolované alebo inak vypočítané z trhového vstupu.

d) V bode 6 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) vrcholový manažment pozná položky obchodnej knihy alebo iné reálne ocenené pozície, ktoré sú predmetom oceňovania na základe modelu, a je si vedomý závažnosti spojenej s neistotou, ktorú toto oceňovanie vytvára pri vykazovaní rizika/výkonnosti činnosti;

e) Body 8 a 9 sa nahrádzajú takto:

„Úpravy ocenenia

8. Inštitúcie stanovujú a udržiavajú postupy na posudzovanie úprav ocenenia.

Všeobecné kritériá

9. Príslušné orgány vyžadujú, aby sa pri úpravách ocenenia formálne zohľadnili tieto položky: nezískané kreditné rozpätia, náklady na uzatvorenie pozícií, operačné riziká, predčasné ukončenie, náklady na investovanie a financovanie, budúce administratívne náklady a v prípade potreby riziko modelu.“

f) Body 11 až 15 sa nahrádzajú takto:

„11. Inštitúcie stanovujú a udržiavajú postupy na výpočet úpravy súčasného ocenenia menej likvidných pozícií. Takéto úpravy sa v prípade potreby pridávajú navyše k akýmkoľvek zmenám hodnoty pozície vyžadovaným na účely finančného oznamovania a majú odrážať nelikvidnosť pozície. V rámci týchto postupov zohľadňujú inštitúcie viaceré faktory pri posudzovaní toho, či je pre menej likvidné pozície potrebná úprava ocenenia. Tieto faktory zahŕňajú čas potrebný na zaistenie pozície/rizík v rámci pozície, volatilitu a priemerné rozpätie nákup/predaj, dostupnosť trhovými kotáciami (počet a totožnosť tvorcov trhu) a volatilitu a priemerné obchodované objemy vrátane obchodovaných objemov počas období trhového stresu, koncentrácie trhu, starnutie pozícií, stupeň závislosti oceňovania od oceňovania na základe modelu a vplyv iných rizík modelu.

12. Pri používaní ocenenia treťou stranou alebo ocenenia na základe modelu inštitúcie zvažujú, či uplatnia úpravu ocenenia. Okrem toho inštitúcie zvažujú potrebu stanovenia úprav pre menej likvidné pozície a nepretržite kontrolujú, či sú aj naďalej vhodné.

13. Ak sú úpravy ocenenia dôvodom významných strát v rámci bežného finančného roka, odpočítajú sa od pôvodných vlastných zdrojov inštitúcie v súlade s písmenom k) článku 57 smernice 2006/48/ES.

14. Iné zisky/straty vyplývajúce z úprav ocenenia sa zahrňujú do výpočtu „čistého zisku obchodnej knihy“ uvedeného v článku 13 ods. 2 písm. b) a pripočítajú sa alebo odpočítajú od dodatkových vlastných zdrojov, ktoré môžu pokrývať kapitálové požiadavky na trhové riziko v súlade s uvedenými ustanoveniami.

15. S úpravami ocenenia, ktoré presiahnu tie, ktoré sú vykonané podľa účtovného rámca, ktorému inštitúcia podlieha, sa zaobchádza v súlade s bodom 13, ak spôsobia významné straty, alebo v opačnom prípade v súlade s bodom 14.